

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήνα, 4/5/2015

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΗ Η ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 1251/2015 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣτΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΕΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ. ΠΡΟΣΦΕΥΓΕΙ Η ΑΣΠΕ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ.

Η δημοσιευθείσα υπ' αριθμ. 1251/2015 απόφαση της ολομελείας του ΣτΕ, που αναφέρεται στις μετεγγραφές, είναι παντελώς ανεφάρμοστη με το περιεχόμενο που έχει και δεν μπορεί ν' αποτελέσει αφορμή για την κατάργηση του δικαιώματος της μετεγγραφής των πολυτέκνων και των τέκνων των πολυτέκνων. **Ο απερχόμενος οριστικώς στις 30-6-2015 σημερινός πρόεδρος του ΣτΕ για πρώτη φορά στην ιστορία του ΣτΕ, με την κατάθεση εκ μέρους των Αρχιτεκτονικών Σχολών Αθηνών και Θεσσαλονίκης της αιτήσεώς τους κατά των υπουργικών αποφάσεων για τις μετεγγραφές, έσπευσε και χορήγησε προσωρινή διαταγή αναστολής εκτελέσεως αυτών, πράγμα που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία του ΣτΕ!!!** Τούτο αρκεί για να καταδείξει ότι ήταν εκ προοιμίου βεβαία η χορήγηση τόσο της αναστολής εκτελέσεώς τους, όσο και η ακύρωσή τους, όπως και έγινε.

Η εκδοθείσα παραπάνω απόφαση είναι ανεφάρμοστη σε ό,τι αφορά τουλάχιστον τους πολυτέκνους και τα τέκνα των πολυτέκνων γιατί:

1) Η ολομέλεια του ΣτΕ και με την προεδρία του ίδιου του σημερινού της προέδρου με την υπ' αριθμ. 986/2014 απόφασή της κρίνοντας ότι ήταν αντισυνταγματική η ρύθμιση του άρθρου 59 του Ν. 3966/2011, για την καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισαγομένων σε

ΑΕΙ και ΤΕΙ, ποσοστού 20ο/ο εκ πολυτέκνων και τέκνων τους, τριτέκνων κ.λπ. απεφάνθη: «..Η αντίθεση του νέου συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση προς το Σύνταγμα δεν αίρεται με την επίκληση από τον νομοθέτη λόγων αναγομένων στην εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μέσω της παράλληλης κατάργησης του συστήματος μετεγγραφών. Τούτο, διότι οι μετεγγραφές προϋποθέτουν, πάντως, την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση βάσει εγκύρου από την ανωτέρω άποψη συστήματος...».

Πώς λοιπόν, το 2014, δηλ. μόλις πρό έτους η ολομέλεια του ΣτΕ θεωρούσε το καθεστώς των μετεγγραφών νόμιμο; Τί άλλαξε μέσα σ' αυτό το χρόνο; Και για ποιο λόγο το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να δεχθεί την απόφαση του 2015 και όχι του 2014, η οποία ελήφθη υπό 25μελή σύνθεση και όχι από 19μελή, όπως του 2015;

2) Αναγράφει η παραπάνω απόφαση: «..κάθε εισαγόμενος πρέπει, να φοιτά στη Σχολή ή στο Τμήμα, όπου εισάγεται, μέχρι την αποφοίτησή του. Κατ' εξαίρεση ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίζει διατάξεις που επιτρέπουν τις μετεγγραφές εκείνων των φοιτητών, οι οποίοι αδυνατούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στη Σχολή ή το Τμήμα, όπου έχουν εισαχθεί, λόγω προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι ή λόγω ανυπέρβλητης οικονομικής δυσχέρειας...». Δεν διαλαμβάνει η απόφαση του ΣτΕ από που έχει αυτή την εξουσία να καθορίζει αυτές τις εξαιρέσεις και από ποιες διατάξεις του Συντάγματος ή νόμου προκύπτει ότι ο κοινός νομοθέτης δύναται για τις παραπάνω και μόνο κατηγορίες να θεσπίζει την κατ' εξαίρεση μετεγγραφή τους. Ούτε διαλαμβάνει η απόφαση εάν η διάταξη του άρθρου 21 παρ. 2 του Συντάγματος, που επιβάλλει ότι «Πολύτεκνες οικογένειες.. έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το κράτος», περιλαμβάνεται στις κατ' εξαίρεση περιπτώσεις. Ακόμη: δεν διαλαμβάνει η απόφαση ποιος θα κρίνει ότι

λόγω προβλημάτων υγείας αδυνατούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους; Δηλ. όποιος έχει τον τρόπο του και μπορεί να εξασφαλίζει ένα πιστοποιητικό θα μπορεί να λαμβάνει μετεγγραφή; Περαιτέρω ποιος θα κρίνει και βάσει ποίου εισοδήματος ότι υφίσταται ανυπέρβλητη οικονομική δυσχέρεια; Δηλ. όποιος έχει την δυνατότητα ν' αποκρύπτει εισοδήματα, εμφανιζόμενος ότι έχει ανυπέρβλητη οικονομική δυσχέρεια θα δύναται να λαμβάνει μετεγγραφή; Ούτε βέβαια η απόφαση του ΣτΕ αναφέρει σε ποια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπονται οι μετεγγραφές ή αυτές εξαρτώνται από λόγους υγείας ή οικονομικής δυσχέρειας.

3) Αναγράφει περαιτέρω η απόφαση: «..Επιπροσθέτως, χάριν προστασίας της εύρυθμης λειτουργίας και σεβασμού της πλήρους αυτοδιοικήσεως των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, το άρθρο 16 του Συντάγματος επιβάλλει στον κοινό νομοθέτη κατά τη θέσπιση των διατάξεων περί μετεγγραφών: **α) να προβλέπει ανώτατο όριο για τις καθ' έκαστο ακαδημαϊκό έτος επιτρεπόμενες μετεγγραφές, το οποίο ευλόγως δεν δύναται να υπερβαίνει - συνολικά για τα εξάμηνα σπουδών - ποσοστό 10% επί των κατά το ίδιο ακαδημαϊκό έτος εισαγομένων σε κάθε Σχολή ή Τμήμα υποδοχής και β) να καθιστά τα όργανα των Σχολών και των Τμημάτων υποδοχής αποφασιστικώς αρμόδια για να εκτιμούν, με ειδικώς αιτιολογημένη κρίση και χωρίς υποχρέωση εξαντλήσεως του ως άνω ορίου, αν και σε ποιό βαθμό επιτρέπουν οι λειτουργικές δυνατότητες τους τη διενέργεια μετεγγραφών... ».**

Εδώ η απόφαση δεν αναφέρει βάσει ποίων κριτηρίων καθόρισε ως ανώτατο όριο όσων θα έχουν δικαίωμα μετεγγραφής το ποσοστό 10ο/ο; Και γιατί όχι 9% ή 20 % και από που αντλεί το ΣτΕ την εξουσία αυτή; Και εάν τα όργανα κάθε Σχολής ή Τμήματος έχουν την άποψη ότι μπορεί να μετεγγραφεί ποσοστό 30 ή 40ο/ο, πλην όμως το ΣτΕ

ορίζει 10ο/ο, αυτό αποδεικνύει « σεβασμό της πλήρους αυτοδιοικήσεως των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων», όπως αναγράφει η απόφαση; Ή εάν τα όργανα έχουν την άποψη ότι στη Σχολή ή στο Τμήμα δεν μπορεί να μετεγγραφεί κανείς, τότε τί θα γίνει γι' αυτούς «οι οποίοι αδυνατούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στη Σχολή ή το Τμήμα, όπου έχουν εισαχθεί, λόγω προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι ή λόγω ανυπέβλητης οικονομικής δυσχέρειας»; Θα στερηθούν της δυνατότητας να σπουδάσουν;

4) Στην δίκη είχε ασκήσει παρέμβαση η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος (ΑΣΠΕ). Η εκδοθείσα απόφαση εις ουδέν απολύτως δίδει απάντηση στα όσα προέβαλλε και ισχυρίσθηκε η ΑΣΠΕ και ειδικότερα στο ότι οι ολίγες θέσεις των πολυτέκνων και των τέκνων τους που εξήτησαν μετεγγραφή για τις δύο Αρχιτεκτονικές Σχολές (5 για την Θεσσαλονίκη επί συνόλου εισαχθέντων 168 και 15 για την Αθήνα επί συνόλου εισαχθέντων 208) ουδόλως επηρεάζουν την ικανότητα των Αρχιτεκτονικών Σχολών για την παροχή σπουδών.

Η καθιέρωση από το έτος 1979 του δικαιώματος μετεγγραφής των πολυτέκνων και των τέκνων τους θεσπίσθηκε γιατί εξυπηρετεί υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, που είναι η αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας, που μαστίζει την χώρα και οδηγεί την Ελλάδα στο τέλος της ιστορίας της.

Η θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 2 και 5 του Συντάγματος, βάσει των οποίων: « 2. Πολύτεκνες οικογένειες... έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος... 5. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του Κράτους», αποσκοπεί στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας (βλ. πρακτικά Βουλής επί του Συντάγματος, Συνεδρίαση ΟΘ/16-4-

1975 σελ. 479,486).

Ο συνταγματικός νομοθέτης, θεσπίζοντας την υπέρ αυτών (πολυτέκνων) ειδική κρατική φροντίδα, δεν απέβλεψε στην ενίσχυση αυτών ως κατηγορίας οικονομικώς αδυνάτων ή αναξιοπαθούντων προσώπων (ΣτΕ 1095/2001, 1366/2009 κ.λπ.), αλλ' απέβλεψε στην θέσπιση κινήτρων για την αύξηση των γεννήσεων λόγω του οξυτάτου δημογραφικού προβλήματος, το οποίο αντιμετωπίζει η χώρα μας και το οποίο, δυστυχώς, συνεχώς επιδεινώνεται, όπως αποδείχθηκε και από τα στοιχεία, που ανακοινώθηκαν, της τελευταίας απογραφής του 2011 σύμφωνα με τα οποία **είναι η πρώτη φορά, που στην ιστορία των απογραφών υπάρχει μείωση του πληθυσμού της Ελλάδος κατά 146.407.**

Το Νομικό Συμβούλιο είχε αποφανθεί με την υπ' αριθμ. 18/1997 γνωμοδότησή του και μάλιστα επί του θέματος των μετεγγραφών των πολυτέκνων και των τέκνων πολυτέκνων, τ' ακόλουθα:«...η διατύπωση του άρθρου 21 του ισχύοντος Συντάγματος σηματοδοτεί διάταξη με άμεσα κανονιστικό περιεχόμενο. Δεν κατευθύνει απλά τον κοινό Νομοθέτη, αλλ' επιβάλλει σ' αυτόν την λήψη των αναγκαίων μέτρων υπέρ των πολυτέκνων. Η λήψη μέτρων κατά των πολυτέκνων ή η θέση τους σε ήσσονα μοίρα δεν είναι συνταγματικά ανεκτή... η εξυπηρέτηση του ατομικού συμφέροντος των πολυτέκνων αποτελεί εξυπηρέτηση του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος, προ του οποίου και αυτή η αρχή της ισότητας των Ελλήνων απέναντι στο νόμο υποχωρεί (ΣτΕ 2773/91, 2781/1991, 4062-4070/90)...».

Όταν μάλιστα την τριετία 2011-2012-2013 οι γεννήσεις (300.993) στην Ελλάδα ήσαν κατά 38.628 λιγότερες από τους θανάτους(339.561)!!! Για πρώτη φορά από το 1921 οι γεννήσεις κατήλθαν το 2013 κάτω από το όριο των 100.000 και ήσαν μόλις 94.134, από τις οποίες μόνον 80.940 ήσαν γεννήσεις από Ελληνίδες, οι λοιπές ήσαν από αλλοδαπές, οι δε

θάνατοι ανήλθαν το ίδιο έτος σε 111.794, δηλ. υπεροχή θανάτων κατά 17.660!!!

Έχει δε κριθεί από το ΣτΕ με πληθώρα αποφάσεών του και μάλιστα για την καθ' υπέρβαση εισαγωγή τέκνων πολυτέκνων στις στρατιωτικές σχολές με τις διατάξεις του Ν.Α. 582/1970, ότι δεν αντίκειται στην αρχή της ισότητας, διότι δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή προς αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας, εν όψει και της διατάξεως του άρθρου 21 παρ. 2 του Συντάγματος (βλ. ενδεικτικώς 1972/1994, 2886/1995, 2778/1991, 2771/1991, 4062/1990, 2860/1993 κλπ.) και συνεπώς ουδεμία παράβαση του άρθρου 16 του Συντάγματος υπάρχει στην προκειμένη περίπτωση με την μεταφορά θέσης (μετεγγραφή) ολίγων τέκνων πολυτέκνων στις Αρχιτεκτονικές Σχολές, όταν μάλιστα έχουν επιτύχει με τις Πανελλήνιες Εξετάσεις, με αμιγώς ακαδημαϊκά κριτήρια, σε αντίστοιχες και απολύτως ισότιμες Σχολές με αυτές.

Από τα παραπάνω και όλα τα λοιπά, που αναφέρομε στην παραπάνω προσφυγή μας αποδεικνύεται σε ο,τι αφορά τους πολυτέκνους και τα τέκνα των πολυτέκνων η παραπάνω απόφαση παραβίασε βαναύσως και προκλητικώς το άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος και αγνόησε εξ ίσου προκλητικώς όλα όσα το ίδιο είχε αποφανθεί για τις περιπτώσεις των πολυτέκνων και των τέκνων τους.

5) Η ΑΣΠΕ εντός των προσεχών ημερών θα καταφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο του Στρασβούργου, για όλους τους παραπάνω λόγους, ζητώντας την ακύρωση της παραπάνω αποφάσεως του ΣτΕ και είναι βεβαία η ευδοκίμηση της προσφυγής μας, όταν η απόφαση του ΣτΕ αγνόησε όλα όσα είχε η ΑΣΠΕ προβάλλει κατά την δίκη.

Εν όψει των ανωτέρω είναι ανεφάρμοστη η απόφαση του ΣτΕ για τους πολυτέκνους και τα τέκνα τους και συνεπώς το Υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, έχει

χρέος να αγνοήσει την παραπάνω απόφαση εν όψει του παραπάνω περιεχομένου της, όταν μάλιστα με το ομόφωνο πόρισμα της η Βουλή των Ελλήνων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΔΗΛ. ΣΥΡΙΖΑ ΚΑΙ ΚΚΕ) το Φεβρουάριο του 1993 (δηλ. πριν από 22 χρόνια) είχε επισημάνει τα εξής: **«..Στη χώρα μας, στην οποία σήμερα η γεννητικότητα είναι από τις χαμηλότερες στην Ευρώπη, το δημογραφικό πρόβλημα παίρνει τεράστιες εθνικές διαστάσεις, που μπορεί να απειλήσουν την εθνική μας ανεξαρτησία και εδαφική ακεραιότητα..εθνικούς κινδύνους..θα αντιμετωπίσει πολύ έντονα στο αμέσως προσεχές μέλλον η χώρα μας, αν δεν αλλάξουν οι δημογραφικοί δείκτες..».**

Η απόφαση ακολούθησε πιστά και συνταυτίσθηκε με την αντιπολυτεχνική, αντιοικογενειακή και αντιδημογραφική πολιτική της (συγ)Κυβέρνησης που απήλθε!!

Από το γραφείο τύπου της ΑΣΠΕ